

forespørgslen i dag, dels fordi hr. Aage Frandsen er vendt tilbage til spørgsmålet.

Jeg vil gerne først og fremmest slå fast, at efter regeringens opfattelse vil det være ganske fint, hvis der er forskere, som har lyst til at gå i gang med en alternativ undersøgelse af, hvad der skete i Danmark under den kolde krig.

Nu har regeringen taget et initiativ, der er i forlængelse af det, regeringspartierne sagde inden valget, nemlig at udvide DUPI-undersøgelsen. Efter regeringens opfattelse rækker det, men hvis der er andre, som gerne vil gå i gang med en undersøgelse, så synes jeg, det er fint. Det er godt, hvis der er nogle, der vil kigge dem over skulderen, som allerede er gået i gang. I så henseende er det jo vigtigt, for at en sådan alternativ undersøgelse kan være tilfredsstillende, at der er lige vilkår med hensyn til arkivadgang.

Jeg vil gerne om det sige, at regeringen på ingen måde ønsker, at adgangen til arkivmateriale vedrørende den kolde krig bliver monopoliseret, tværtimod. Som jeg sagde før, ser regeringen gerne, at også andre forskere fordyber sig i emnet, og vi lægger vægt på, at der ikke sker en forskelsbehandling med hensyn til adgangen til arkivmateriale.

Derfor vil jeg gerne tilkendegive, at regeringen vil sikre størst mulig åbenhed med hensyn til adgangen til statens arkivmateriale om den kolde krig, således at andre forskere behandles på lige fod med forskerne under Institut for Internationale Studier i forbindelse med anmodninger om arkivadgang og aktindsigt.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så går vi videre med de korte bemærkninger til hr. Jesper Langballe, og det er fru Elisabeth Arnold og derefter hr. Keld Albrechtsen.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Det var jo en meget beroligende melding fra statsministeren angående arkivadgang, og det er netop arkivadgangen, jeg gerne vil tilbage til at diskutere.

Hr. Jesper Langballe har tidligere sagt, at han var meget ked af, at arkiverne ikke var mere åbne, men han har jo ikke villet svare på, hvorfor Dansk Folkeparti stemte imod et forslag fra hele oppositionen til venstre i salen om at øge åbenheden i arkiverne.

Jeg vil gerne spørge, om hr. Jesper Langballe kan bekræfte følgende handlingsforløb: Dansk Folkeparti stemte for det ændringsforslag, der

var stillet af hele venstrefløjen plus Det Radikale Venstre og Kristeligt Folkeparti, om øget åbenhed og om klageadgang, hvis man blev nægtet adgang til arkiverne. Derefter blev der bag kulisserne indkaldt til en kammeratlig samtale mellem Dansk Folkeparti og regeringen, hvorefter beslutningen om at stemme for dette ændringsforslag blev omgjort ved tredjebehandlingen, således at Dansk Folkeparti herefter fremstår som regeringens villige redskab til blot at følge regeringens beslutning.

Jeg vil meget gerne høre, hvad hr. Jesper Langballe siger til det forløb.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Det er en underlig debat, hr. Jesper Langballe har fået arrangeret her i dag, hvor man lægger ud med, at temaet skal være alle de forbrydelser, som venstrefløjen har været medansvarlig for gennem alle tider.

Kl. 15.15

Så troede vi andre jo, at nu handlede det om en debat om menneskerettigheder, men uha nej, bedyrer hr. Jesper Langballe nu, uha, det havde intet med menneskerettigheder at gøre; jeg tror, at hr. Jesper Langballe under debatten fandt ud af, at det var nok ikke dér, han stod stærkest.

Jeg vil da godt citere, hvad hr. Jesper Langballe har sagt i Weekendavisen den 11. oktober 2002, for det kan godt være med til at give forståelsen af baggrunden for denne debat. Her sagde han: Menneskerettighedsfilosofien er blevet til i kamp med kristendommen – blevet til i kamp med kristendommen!

Nu ved alle jo, at hr. Jesper Langballe er en Kristi stridsmand om nogen anden, så det vil altså sige, at han er faktisk imod menneskerettighederne. Og så begynder man jo at forstå lidt mere, hvad det egentlig er for en bevæggrund, der ligger bag ved det her, hele det her besynderlige felttog. Det er jo ikke alene et angreb på venstrefløjen, det er et almindeligt angreb på menneskerettighederne, og derfor har hr. Jesper Langballe jo slet ikke lyst til at diskutere menneskerettighederne.

Jeg havde da i min naivitet forestillet mig, at det var dét, debatten nødvendigvis måtte handle om: Hvem havde begået hvad, hvem havde støttet hvad? Nu kan jeg se, at hr. Søren Krarup ryster på hovedet; det var altså heller ikke dét, han ønskede at diskutere.

Man har en anden dagsorden, og den dagsorden hedder, at man vil angribe menneskerettig-